

SETMANARI MENSUAL DE LA TARDA

EDITA: Editora d'Editors, S. A.

EDITORIAL

Hem arribat a la tardor i el cel té una lluminositat estricta. Tota la terra, submergida en un bany de colors discrets, respira una pausa harmoniosa i precisa. Es comencen a veure camps llaurats, i arbres que es despullen en un silenci tranquil. I homes i dones que vénen i van, a la llum d'un sol exultant i irreductible.

Mentre, la vida corre. Es com una cursa contra el temps i els records, contra les pluges selvatges i sobtades, contra les trampes dels especuladors i la bomba gratuïta de tots els terrorismes.

Ara ja tenim amnistia. Ja tenim pacte de la Moncloa. Ja tenim President. I és, en arribar en aquest punt, quan The Ronçana News, que té per norma precisa fotre's del mort i de qui el vetlla, vol fer una pausa, una barretada respectuosa, un gest de salutació solemne i apassionat.

Perquè, des del fons del temps i de la memòria, t'esperàvem, President

Perquè des de la cadena irrompible dels segles, agantaves amb força l'anella trencada de la centenària Generalitat.

Perquè sabíem que, amb la paraula o amb el pensament, omplíem el buit que havien deixat l'exili i la derrota.

Perquè tots, cadascú, amb el treball, i la illusió de cada dia, manteníem viva la flama de les nostres llibertats.

Perquè tots i cadascú, ens sentíem responsables de refer un país encerclat per l'odi i l'enveja dels vells imperialismes

Perquè en la nostra resistència, en el nostre treball, ens sentíem orfes d'una mà segura.

Perquè amb la ingènua esperança dels pobres i els oprimits, necessitàvem creure en un nom i en una cosa.

Per això, per totes aquestes coses, per totes aquestes esperances, des del fons del temps i la memòria, t'esperàvem, President.

Amb els homes i dones, amb els poetes i treballadors, amb els joves i vells, Catalunya, t'ha donat la benvinguda.

El poble, dempeus, t'ha obert de bat a bat les portes de la pàtria retrobada.

Benvingut a casa, President!

Consell de redacció

The Ronçana News vol augmentar la tirada. Per això fou celebrada una sessió de treball a la nostra redacció. Intervingueren, entre altres, el senyor Pontiac, cap de marketing; la senyora Eulàlia Poll, confeccionadora; el senyor Morris, cap de redacció; el senyor Ponti, director en cap; la senyora Melis; i, finalment el cap de relacions públiques, doctor Rosado. Transcrivim, a continuació, les incidències més importants de la conversa:

Sr. Pontiac: S'ha de marcar una línia.

Morris: Sensacionalista, si pot ser (Murmuri d'acceptació).

Melis: Calen les millors plomes del país, com, per exemple, Francisco Umbral.

Poll: Evidentment, una revista sense Umbral seria com un escocés sense faldilles.

Ponti: No n'hi ha pas prou (Exclamacions de «segons com» i «què vols que et digui» seguides de tos i alguna discreta escopinada).

Pontiac: Evidentment, calen articles sensacionalistes...

Pont: I morbosos.

Melis: I truculents.

Poll: Ben amanit amb les corresponents fotografies.

Tots: És clar! És clar!

Pontiac: I publicació de documents secrets i escàndols financers.

Poll: I drapets al sol.

Ponti: Es podria buscar les debilitats de les institucions més respectables, com per exemple, el sistema mètric decimal...

Melis: I la Federació Espanyola de Futbol.

Ponti: I l'Església Catòlica (Grans exclamacions de molt bé, molt bé).

Melis: I sobretot, no deixar de banda la qüestió sexual: aberracions, crims, desviacions, pornografies (Crits de «això, això» i «pistonut!», seguides de rialles i aplaudiments).

Pontiac: El mercat necessita un producte com aquest. Es vendrà com llonganissa.

Poll: Ah! I no cal dir que bon paper i bones fotografies.

Pontiac: De senyores.

Ponti: Despullades.

Tots: Oh, és clar, oh, és clar!

Rosado: Senyors, això que volem fer, ja està fet. És «Entreviu».

Tots: Oh, quina llàstima!

Ponti: L'hem ben fregida.

Rosado: (Aixecant-se de la cadira, molt enfadat) una altra vegada no em facin perdre el temps (Crits de «Vatua!» i «no et fot?», seguides d'imprecacions a Alvarez Solís i sa mare. S'aixeca la sessió).

The Ronçana News